

[Statsministeren.]

og en stor forståelse for nødvendigheden af de store offentlige investeringer. Man pegede fra flere sider på nødvendigheden af en langsigtet planlægning af statens bygge- og anlægsvirksomhed og af en prioritering, så man over for offentligheden og over for det høje folketing kunne angive, i hvilken rækkefølge de enkelte opgaver ville blive påbegyndt.

Jeg er helt enig i denne vurdering, og jeg vil gerne henvise til, at for to af de store offentlige investeringsområder foreligger der allerede en sådan langtidsplanlægning eller i hvert fald et meget vigtigt grundlag for den. Jeg tænker på, at man for trafikområdet og for undervisnings- og uddannelsesområdet har udarbejdet redegørelser med udkast til en prioritering, der rækker frem til 1980. Her er altså virkelig tale om, at de første skridt til en langtrækkende planlægning og prioritering for så vigtige områder som trafik, uddannelse og undervisning allerede er taget.

For alle de andre områder har vi, som det ærede medlem hr. Baunsgaard omtalte det, 3-årige såkaldte rullende bygge- og anlægsprogrammer. Når man siger, de ruller, er det, fordi der, hver gang 1 år er taget ind i den aktuelle disposition, lægges planer for et nyt tredje år, så man hele tiden har treårsprogrammer parat. Den samlede investering, der er dækket af disse treårsprogrammer, er et beløb på henimod 8 milliarder kr., så det er altså ikke småting, det drejer sig om; det er virkelig en planlægning for et så stort område af den offentlige økonomi, at den betyder noget og kan tjene sit formål.

Regeringen går imidlertid meget gerne ind i en overvejelse og en drøftelse af, om treårsprogrammer er tilstrækkelige. Det kan meget vel tænkes, at man måske for alle områder eller i hvert fald for nogle områder i stedet for treårsprogrammer burde have femårsprogrammer. Man har netop i forbindelse med boligbyggeriet set, at en sagkyndig udvalgsbetænkning peger på, at for montagebyggeriets vedkommende er det ikke tilstrækkeligt med treårsprogrammer. De fabrikker, der skal fremstille elementerne til et voksende montagebyggeri, må så lang tid forud vide, hvad der skal bygges, at man må gå over til femårsprogrammer for

montagebyggeri, og det er meget tænkeligt, at man også for de offentlige investeringer bør have planer, der går videre end til treårsplaner, at man også dér må gå over til femårsplaner.

Jeg tør måske erindre om, at vi i fjor havde drøftelser om at lægge det høje tings finanslovdebat om, sådan at vi i stedet for at have den traditionelle finanslovdebat, hvor man taler om alting eller i hvert fald om alle budgetter på én gang, fik finanslovdebatten stykket ud i flere enkelte dele — ikke sådan, at man hvert år behøvede at have en særskilt debat om hvert enkelt ministeriums anliggender, men nærmest sådan, at man fra år til år pillede visse ministeriers budgetter frem i søgelyset, fik en særskilt debat om f. eks. trafikken eller undervisningsområdet og på den måde her i det høje ting fik lejlighed til at beskæftige sig mere indgående med det enkelte ministeriums planer for investeringer, end finanslovdebatten, som den hidtil er blevet ført, har givet anledning til.

Jeg nævner det på dette sted, fordi jeg tror, at en diskussion af den art, vi her har nærmet os til, vil få en helt anden dybde, hvis man har et oplæg om f. eks. alle trafikministeriets investeringsplaner og får lejlighed til — ved at partierne sætter særlige ordførere på talerstolen — virkelig at gå ind på både overblikket over og enkelthederne i et sådant investeringsområde. Jeg vil meget gerne som udtryk for regeringens opfattelse henstille til højtærede formand og det høje ting at overveje, om denne nye form for finanslovdebat, som man i fjor udskød — vistnok bl. a. af hensyn til det tilstundende valg — kunne blive taget op og prøvet på enkelte områder i år.

Jeg vil gerne udtrykke glæde over de udtalelser, det ærede medlem hr. Baunsgaard på sit partis vegne fremsatte vedrørende byggeriet. Jeg tror, det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at der må gives større kvota til montagebyggeri. Så længe en vis byggeregulering er til stede, er dette nødvendigt; det er en forudsætning for, at byggekapaaciteten kan blive udvidet så stærkt, som jeg tror alle ønsker den udvidet. Jeg er også glad for, hvad det ærede medlem sagde om byggeriets finansieringsproblemer. Jeg tror, at det ærede medlems betragtninger over nød-